

**CURTEA SUPRĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursurilor

învinuirea lui

Ion Haiu

(art. 27, 145 alin. (1) Cod penal)

*(Dosarul nr. Ira-461/2026
Nr. PIGD 1-21145573-01-Ira-11062026)*

Recursuri inadmisibile depuse după 01 septembrie 2023; Lovitura cu cuțitul în regiunea toracelui, care nu a dus la deces din motive independente de voința condamnatului, urmează a fi încadrată juridic conform art. 27 coroborat cu art. 145 CP (omor intenționat); Citarea inculpatului în apel a fost respectată; Examinarea apelului apărării în lipsa inculpatului citat legal, însă în prezența avocatului care nu a obiectat împotriva examinării apelului inculpatului.

01 octombrie 2026

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Instanța de fond: Lilia Roic-Botezatu

Instanța de apel: Iurie Iordan, Elena Cojocari, Marcel Juganari

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursurile în cauza penală privind învinuirea lui Ion Haiu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte,*

Sergiu Stratan,

Alexandru Negru, *judcători,*

constată următoarele:

PARTEA INTRODUCIVĂ

1. Ion Haiu s-a născut în anul 1957 în r-ul Hîncești. El a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal (tentativă de omor intenționat).

2. Ion Haiu a fost apărât de avocații Margareta Badea, Angela Munteanu și Olesea Durguz.

3. În prima instanță cauza a fost examinată în procedură generală. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central, Ion Haiu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii încriminate și condamnat la șase ani și opt luni de închisoare. Instanța a încasat cheltuielile de judecată în mărime de 1.326 de lei. Instanța de apel a respins apelul apărării și a menținut sentința.

4. La 09 și 13 martie 2026, condamnatul și avocatul Olesea Durguz au declarat recursuri. Ei solicită casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

5. Urmărirea penală a fost pornită la 16 noiembrie și s-a terminat în 24 septembrie 2021. Prima instanță a examinat cauza în perioada 01 octombrie 2021 – 19 iulie 2024. Instanța de apel a examinat cauza între 15 august 2024 și 13 ianuarie 2026. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 11 iunie 2026.

6. La 13 iulie 2026, condamnatul Ion Haiu a depus o cerere de accelerare a examinării cauzei penale. Având în vedere starea precară a sănătății acestuia (diagnostic de cancer, invalid de gr. I (afecțiune oculară), necesită călăuzit permanent de către o altă persoană și vârsta înaintată), instanța nu a dispus distribuirea separată a cererii spre examinare, dar a stabilit examinarea cauzei în ședința de judecată.

ÎN FAPT

a. Învinuirea adusă

7. Ion Haiu a fost învinuit că, la 16 septembrie 2021, în jurul orei 14:00, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică la domiciliul său din s. Boghicieni, r-ul Hîncești, în urma unui conflict cu Mihail Barbărasă, în scopul lipsirii de viață, i-a aplicat acestuia o lovitură cu un cuțit în regiunea toracică. În rezultatul acțiunilor sale, Mihail Barbărasă a suferit o plagă înțepat-tăiată a țesuturilor moi ale

toracelui, fără penetrare, calificată drept vătămare corporală ușoară. Decesul victimei nu a survenit din cauze independente de voința inculpatului. Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 27, art. 145 alin. (1) Cod penal

b. Probele

8. La 16 septembrie 2021 aproximativ ora 16:00 Anatolie Moroz a sesizat telefonic poliția. El a comunicat că Mihail Barbărasă a fost agresat fizic de către Ion Haiu, posibil are o plagă de cuțit în regiunea pieptului (f.d. 6 vol. I).

9. La 16 septembrie 2021 de la ora 17:10 pînă la ora 18:08 a fost cercetată gospodăria lui Ion Haiu. Procesul verbal și planșa fotografică atestă că cercetarea a avut loc la lumina naturală. În cadrul cercetării au fost identificate mai multe pete de culoare brună, asemănătoare cu sângele. Petele respective erau amplasate pe cuvertura patului din dormitor, la intrarea în locuință, pe trepte și pe un fotoliu amplasat la intrarea în domiciliu. Patul din locuință este amplasat lîngă o masă pe care sunt amplasate mai multe obiecte de bucătărie și telecomanda de la televizor. Pe pat a fost depistat și ridicat un cuțit de bucătărie cu lamă din metal cu lungimea de 18 și lățimea de 3 cm. Pe lama cuțitului au fost depistate urme ale unei substanțe brun roșietice asemănătoare sîngelui (f.d. 8-13, vol. I).

10. La 16 septembrie 2021 Mihail Barbărasă, audiat în calitate de parte vătămată a declarat că Ion Haiu l-a rugat să-l ajute la transportarea lemnului. Ulterior, au consumat împreună băuturi alcoolice. Haiu s-a dus în casă și el a continuat adunatul crengilor mari. Cînd au rămas doar crengile mici, el a intrat în locuință și l-a anunțat pe Haiu că nu mai dorește și să mai lucreze și el. Cînd a intrat Haiu se uita la televizor. Haiu i-a spus să continue lucrul, iar dacă nu îl va tăia cu cuțitul. El i-a răspuns că poate să-l taie, însă nu va continua să lucreze. Atunci, Haiu a luat cuțitul și l-a înjunghiat în regiunea inimii. El nu a reușit să se ferească, a observat că a început să sângereze. L-a apucat pe Haiu de mână pentru a-l opri, după care a fugit afară. Ulterior, a căzut la pămînt, unde a fost găsit de fratele său, Gheorghe Barbărasă. El cu Ion nu s-au bătut în casă. El pe Ion nu l-a lovit cu palma sau cu pumnul și nici nu i-a pus cuțitul la gît. Anterior, a mai avut un incident cu Ion Haiu, care, în urma unui conflict, l-a stropit cu rachiu și i-a dat foc, după care l-a ajutat să stingă flăcările. În urma aceluia incident, i-au rămas cicatrici. El nu s-a adresat organelor de poliție (f.d. 16-17, vol. I). La audierea din 21 septembrie 2021, Barbărasă a adăugat că el are o dizabilitate la mîna stîngă. El a declarat că, la rugămintea lui Ion Haiu, l-a ajutat la adunarea lemnului. Ulterior au consumat alcool în locuința lui Ion Haiu. El a dorit să mai consume rachiu, fapt care nu i-a plăcut lui Ion Haiu. Acesta a luat un cuțit de pe masă și l-a înfipt în abdomen. În urma loviturii, a început să sângereze, a ieșit din locuință și a căzut în apropierea casei lui Ion Haiu, revenindu-și la sosirea ambulanței. Pretenții față de Ion Haiu nu are, sunt în relații bune (f.d. 20, vol. I).

11. La 16 septembrie 2021 ora 20:01 Ion Haiu a fost supus testării la starea de ebrietate. Testarea a identificat că vaporii de alcool în aerul expirat de Haiu aveau o concentrație de 0,92 mg/l (f.d. 76, vol. I). Haiu a refuzat să dea declarații în

calitate de bănuț. La 17 septembrie 2021, audiat în calitate de învinuit, el a comunicat că a consumat alcool împreună cu Mihail Barbărasă în locuința sa, apoi au adormit. El s-a trezit în timp ce Barbărasă îl lovea cu pumnii și cu o cratiță în cap. Întrucât nu se putea ridica din pat, a întins mâna spre masa aflată lângă pat, a luat un cuțit și l-a îndreptat spre corpul lui Mihail Barbărasă. Ultimul a ieșit din casă, numindu-l cu cuvinte necenzurate, s-a așezat pe un fotoliu din fața casei, apoi s-a culcat pe șesul de lângă drum, nu departe de casa sa. El a mers la fratele victimei și i-a comunicat cele întâmplate. Are telefon mobil, însă nu cunoștea cum să apeleze la ambulanță. Anterior a mai avut conflicte cu Mihail Barbărasă, care, după consumul de alcool, devenea agresiv, a sărit la bătaie, însă nu s-a adresat organelor de poliție. El l-a înjunghiat pe Barbărasă doar pentru a-l opri să continue aplicarea loviturilor, întrucât acesta se afla deasupra sa, îl lovea și nu avea posibilitatea să fugă (f.d. 82-83, 88, vol. I).

12. La 24 septembrie 2021 a avut loc confruntarea dintre Mihail Barbărasă și Ion Haiu. Mihail Barbărasă a susținut că a intrat în casă când a finisat căratul lemnului. Ion Haiu era întins pe pat. El l-a atins cu mâna dreaptă pe Ion pe umăr pentru a-l trezi. După asta Ion a deschis ochii, s-a așezat pe pat, a luat cuțitul de pe masă și l-a înjunghiat în burtă. Ion Haiu a afirmat că nu a fost doar trezit din somn, ci a fost agresat fizic de Mihail Barbărasă. El l-a lovit cu cuțitul pentru a-l opri să continue aplicarea loviturilor. Ambii au indicat că în acel moment în cameră era întuneric (f.d. 41, vol.I).

13. La 16 septembrie 2021, din telefonul mobil al lui Anatolie Moroz au fost ridicate două fotografii realizate în aceeași zi, în care se observă că Mihail Barbărasă este întins pe jos cu torsul gol. În regiunea toracică este vizibilă o plagă relativ mare care sângerează abundent. Victima are abdomenul și pantalonii murdariți abundent de o substanță asemănătoare sângelui (f.d. 43-45, vol. I). În cadrul cercetării efectuate pe șesul de lângă casa lui Ion Haiu, au fost ridicați o pereche de pantaloni pentru bărbați și o pereche de încălțăminte. Pe pantaloni au fost depistate pete brune (f.d. 47-48, vol. I).

14. Potrivit raportului de expertiză judiciară din 17 septembrie 2021, Mihail Barbărasă a suferit o plagă înțepat-tăiată a țesuturilor moi ale toracelui, la nivelul sternului, fără penetrarea cavității toracice. Leziunea a fost cauzată prin acțiunea unui obiect înțepător-tăietor, posibil un cuțit, a condiționat dereglarea sănătății de scurtă durată, și se califică drept vătămare corporală ușoară (f.d. 58-59, vol. I).

15. Potrivit raportului de expertiză judiciară din 17 septembrie 2021, la Ion Haiu au fost constatate două leziuni corporale. Excoriație de formă oval neregulată cu suprafață uscată de culoare roșie brună la nivelul tegumentelor cu dimensiuni de 0,5x0,4 cm. Pe suprafața dorsală a palmei stîngi două excoriații de formă liniară cu dimensiunile de 0,5X0,2 cm. Leziunile au fost produse într-o perioadă scurtă de timp una față de alta, prin acțiunea unui corp contondent dur, și se califică drept vătămare corporală neînsemnată (f.d. 64-65, vol. I).

16. Martorul Vladimir Berdaga a declarat că a plecat la Ion Haiu pentru a împrumuta bani. La domiciliul acestuia se afla Mihail Barbărasă, care strângea crengi din ogradă. După un schimb de replici cu Barbărasă, a părăsit gospodăria. La plecare, Barbărasă s-a culcat pe patul din exterior, iar Ion Haiu a intrat în locuință. El nu cunoaște ce s-a întâmplat ulterior iar la momentul plecării sale, între cei doi nu exista vreun conflict (f.d. 37, vol. I).

17. Martorul Gheorghe Barbărasă a declarat că la domiciliu său a venit Ion Haiu. Acesta i-a comunicat că fratele său, Mihail Barbărasă, a venit la domiciliul lui, l-a trezit din somn, l-a apucat de gât și i-a pus cuțitul cu muchia la gât, spunându-i că-l va omorâ. Atunci Haiu i-a luat cuțitul din mână lui Barbărasă și l-a zgâriat în regiunea pieptului. Haiu i-a comunicat că Mihail este în stradă, mai jos de casa sa. La fața locului, el l-a găsit pe Mihail întins pe spate, cu hainele însângerate și cu o tăietură de aproximativ 0,3-0,4 cm în regiunea inimii. El l-a rugat pe Anatolie Moroz să apeleze serviciul de ambulanță, apoi Mihail Barbărasă a fost transportat la spital. Haiu i-a comunicat că, înainte de incident, a consumat rachiu împreună cu Mihail Barbărasă. Cei doi erau prieteni de mai mulți ani și consumau frecvent băuturi alcoolice (f.d. 32-33, vol. I)

18. Martorul Anatolie Moroz a declarat că, în timp ce se afla la domiciliul lui Gheorghe Barbărasă, a venit Ion Haiu, aflat în stare de ebrietate, care le-a comunicat că s-a certat cu Mihail Barbărasă și l-a „zgâriat” cu un cuțit. Împreună cu Gheorghe Barbărasă s-a deplasat spre domiciliul lui Ion Haiu, unde l-au găsit pe Mihail Barbărasă întins pe iarbă, cu o plagă sângerândă în regiunea abdomenului. El a apelat serviciul 112, victima s-a trezit pentru scurt timp, acuzând dureri în piept, după care a adormit din nou. Haiu se afla lângă victimă, fără a spune ceva, iar ulterior a plecat acasă. El a fotografiat starea victimei până la sosirea ambulanței. Haiu locuia singur și obișnuia să consume frecvent alcool împreună cu Mihail Barbărasă (f.d. 34-35, vol. I).

19. Potrivit certificatului de dizabilitate seria EM nr. 493740, eliberat de CEMV Hîncești, Ion Haiu are stabilit gradul I de dizabilitate, cauza fiind afecțiunea oculară. Acesta necesită a fi călăuzit permanent de o altă persoană (f.d. 96, vol. I).

c. Procedura în prima instanță și sentința

20. În instanță, inculpatul a declarat că anterior nu a avut conflicte cu Mihail Barbărasă. Înainte de incident, în gospodărie s-a aflat și Vladimir Berdaga, care a rămas afară împreună cu Mihail Barbărasă, iar el s-a culcat să doarmă. Ei au avut o sticlă de un litru de rachiu. El și Barbărasă au băut din ea câte aproximativ 200 de grame. Când el s-a culcat în sticlă mai rămăsese aproximativ jumătate de litru de rachiu. Barbărasă a băut acel rachiu după ce el s-a culcat deoarece a văzut sticla goală atunci când s-a trezit. El s-a trezit după ce a fost lovit de minim patru ori cu pumnii în cap de o persoană pe care, din cauza întunericului, nu a recunoscut-o inițial. El a luat de pe masa aflată lângă pat inițial o farfurie pentru a se apăra dar s-a lovit pe sine deoarece Mihail l-a împiedicat cu mîna. Mihail a

continuat să-l lovească cu pumnul în cap. Farfuria a căzut jos și el a luat ce a găsit pe masă. Credea inițial că e o furculiță dar s-a dovedit a fi cuțit. El nu a intenționat să îl înjunghie pe Barbărasă, ci a acționat instinctiv pentru a se apăra. După ce persoana respectivă s-a ridicat de pe el și a ieșit din locuință, a observat că aceasta era Mihail Barbărasă (f.d. 152-153, vol. I).

21. Partea vătămată Mihail Barbărasă, în instanță, a declarat că Ion Haiu dormea, iar el l-a trezit atingându-l ușor pe umăr, după care acesta s-a ridicat și i-a aplicat o lovitură cu cuțitul. Totodată, a indicat că a intrat în locuință împreună cu Volodea Hartulea și că în încăpere era lumină, iar televizorul pornit. El a negat că l-ar fi agresat pe Haiu sau că s-a așezat peste acesta. El a admis că inculpatul s-a speriat după ce s-a trezit din somn și nu a avut intenția de a-l înjunghia (f.d. 143-145, vol. I).

22. Martorul Anatolie Moroz a reiterat declarațiile date anterior. El a mai adăugat că Ion Haiu a avut și anterior conflicte cu Mihail Barbărasă. Hainele lui Haiu nu erau murdare de sânge. Nu cunoaște motivul conflictului (f.d. 148, vol. I).

23. Martorul Vladimir Berdaga a declarat că Ion Haiu i-a chemat să care lemne. După ce Mihail Barbărasă a fost rănit, a plecat acasă. El nu cunoaște motivul pentru care acesta a fost rănit. Ei nu erau în stare de ebrietate (f.d. 149, vol. I).

24. Martorul Gheorghe Barbărasă a declarat că Ion Haiu a venit la el și i-a spus că l-a „zgâriat” pe Mihail Barbărasă. Nu ține minte dacă Haiu era murdar de sânge. Ion i-a zis ca Mihai a rămas în urmă. Ulterior, s-a deplasat la locul unde se afla fratele său. L-a găsit pe acesta întins pe o parte, cu hainele însângerate și cu o zgârietură în regiunea pieptului. El nu cunoaște motivul pentru care Mihail Barbărasă a fost rănit. Între fratele său și Ion Haiu nu existau conflicte anterioare, ei se înțelegeau bine. Ion Haiu nu devine agresiv după consumul băuturilor alcoolice și nu au existat cazuri de bătaie între acesta și Mihail Barbărasă, deoarece aceștia se înțelegeau bine (f.d. 150, vol. I).

25. Martorul Tatiana Haiu, sora inculpatului, a declarat că Ion Haiu i-a povestit că, în timpul incidentului, dormea, iar Mihail Barbărasă se afla deasupra lui și îl lovea. Haiu are probleme grave de sănătate. În opinia sa, Haiu s-a speriat și a luat un obiect din apropiere, lovindu-l pe Mihail Barbărasă (f.d. 146, vol. I)

26. Martorul Lilia Berdaga, fiica inculpatului, a declarat că Ion Haiu i-a povestit că, după ce a consumat băuturi alcoolice cu Mihail Barbărasă și Vladimir Berdaga, s-a culcat. Ulterior, s-a trezit în urma loviturilor aplicate de o persoană pe care nu a putut să o identifice, motiv pentru care a întins mâna spre masa de lângă pat și a luat un obiect fără a vedea ce anume a apucat (f.d.151, vol. I).

27. Martorul Vladimir Suciu a declarat că îl ajuta pe Ion Haiu cu produse alimentare. În ziua incidentului, când a mers la domiciliul acestuia, nu era nimeni

acasă. Ulterior, Ion Haiu i-a relatat că dormea, iar Mihail Barbărasă a venit și l-a agresat, motiv pentru care a fost nevoit să se apere. Mihail Barbărasă îl vizita frecvent pe Ion Haiu și nu cunoaște despre existența unor conflicte între aceștia (f.d.147, vol. I).

28. La 19 iulie 2024, prin [sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central](#), Ion Haiu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal și condamnat la șase ani și opt luni de închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis. Instanța a încasat de la Ion Haiu în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 1.326 de lei.

29. Instanța a reținut că Ion Haiu i-a aplicat victimei Mihail Barbărasă o lovitură cu cuțitul în regiunea toracelui, adică într-o zonă vitală. El i-a provocat o plagă înțepat-tăiată a țesuturilor moi a toracelui la nivelul sternului, fără penetrare. În motivare se reține că probele denotă că Ion Haiu a acționat intenționat cu scopul lipzirii de viață a lui Mihail Barbărasă. El și-a dorit realizarea acțiunilor care reprezintă latura obiectivă dar din motive independente de făptuitor rezultatul nu a survenit. Instanța a apreciat că vinovăția este demonstrată prin declarațiile victimei Mihail Barbărasă, declarațiile martorilor Gheorghe Barbărasă și Anatolie Moroz, declarațiile parțiale ale inculpatului, probele materiale (cuțitul, cuvertura și pantalonii cu urme de sânge) și raportul de expertiză medico-legală. Argumentele apărării referitoare la faptul că Haiu nu a văzut obiectul luat de pe masă, că nu a avut intenția de a-l înjunghia pe Barbărasă și că doar s-a apărat de loviturile ce-i erau aplicate au fost respinse. Instanța a indicat că aprecierea coroborată a probatoriului combate aceste versiuni. Partea vătămată a negat aplicarea violenței în raport cu Haiu și a declarat că el a luat cuțitul și l-a înjunghiat după ce s-a trezit. Anatolie Moroz și Gheorghe Barbărasă au comunicat că Haiu le-a spus concret că l-ar fi zgîrîiat pe Mihail cu un cuțit. Declarațiile părții vătămate sunt susținute și de probele materiale. Instanța a reținut că Haiu a indicat în ședință că imediat ce s-a trezit, a observat că sticla cu rachiu era deja goală. Din acest motiv a fost respins argumentul apărării precum că Haiu nu vedea sau nu observa în cine lovește pe motiv că în cameră era întuneric.

30. La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de gravitatea faptei și de persoana lui Ion Haiu. Ea a reținut lipsa circumstanțelor agravante. Drept circumstanță atenuantă a fost reținută recunoașterea parțială a vinovăției, caracterizarea pozitivă, lipsa antecedentelor penale, gradul sever de dizabilitate și vârsta de 64 de ani. Instanța a apreciat că acest cumul de circumstanțe atenuante reprezintă o circumstanță excepțională și în temeiul art. 79 alin. (1¹) Cod penal și i-a stabilit o pedeapsă sub limita stabilită de lege, de șase ani și opt luni de închisoare.

d. Apelul și decizia instanței de apel

31. La 22 iulie 2024, avocatul Margareta Badea, în interesele inculpatului, a declarat apel. Ea a solicitat casarea sentinței și achitarea inculpatului. Apărarea a

susținut că Ion Haiu a acționat în condițiile legitimei apărări. El a fost trezit în propria locuință de o persoană pe care nu a identificat-o inițial și pe care a perceput-o ca o amenințare pentru viața sa. Inculpatul nu a urmărit lipsirea victimei de viață, iar leziunile constatate la acesta confirmă existența unei agresiuni din partea lui Mihail Barbărasă. Acuzarea nu a prezentat probe suficiente privind intenția directă de omor, iar declarațiile victimei și ale martorilor conțin neconcordanțe care pun la îndoială temeinicia acuzației.

32. La 13 ianuarie, 2026, [Curtea de Apel Centru](#) a respins apelul apărării și a menținut sentința. Instanța a constatat că Ion Haiu a acționat intenționat, în scopul lipșirii victimei de viață. Ea a apreciat că vinovăția lui Ion Haiu a fost dovedită prin declarațiile victimei, ale martorilor Gheorghe Barbărasă și Vladimir Berdaga, precum și prin rapoartele de expertiză medico-legale. Aceste probe demonstrează existența laturii obiective a tentativei de omor. Argumentul lui Ion Haiu referitor la legitima apărare a fost respins ca declarativ și neprobat. Versiunea că Haiu s-a apărat nu este confirmată de probe și este combătută de declarațiile victimei, a martorilor Berdaga și Barbărasă precum și prin probele materiale. Instanța a reținut că a existat un conflict între inculpat și partea vătămată în urma căruia primul a luat un cuțit cu care l-a lovit pe Mihail Barbărasă în piept cauzându-i leziunea confirmată prin raportul de expertiză judiciară. Instanța de apel a indicat că din moment ce Haiu i-a aplicat lui Mihail Barbărasă o lovitură cu cuțitul în regiunea pieptului, trebuia să prevadă consecințele acțiunilor sale. Instanța a conchis că inculpatul a prevăzut și a admis intenționat aceste consecințe, iar prin urmare este responsabil de fapta incriminată. S-a reținut că rezultatul nu s-a produs din cauze independente de voința inculpatului. Instanța de apel a apreciat că declarațiile lui Vladimir Suciu, Tatiana Haiu și Lilia Berdaga au fost apreciate ca irelevante deoarece martorii respectivi au relatat doar ceea ce au aflat de la inculpat. Încadrarea juridică în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal a fost menținută. Pedepsa aplicată a fost individualizată corect, proporțională cu gravitatea faptei și suficientă pentru atingerea scopului prevăzut de art. 61 Cod penal.

e. Recursurile

33. La 09 martie 2026, condamnatul Ion Haiu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, fără a specifica niciun temei de recurs prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală. El solicită rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că a comis infracțiunea incriminată fiind în stare de legitimă apărare. La 06 aprilie 2026, Curtea Supremă de Justiție nu a dat curs cererii de recurs, deoarece acesta nu a specificat niciun temei de recurs prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, iar conținutul recursului nu permite examinarea efectivă a acestuia și i-a acordat un termen pentru înlăturarea neajunsurilor. La 04 mai 2026, condamnatul a depus un recurs suplimentar, prin care a înlăturat omisiunile indicate în încheierea Curții Supreme de Justiție. Recursul este declarat în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. În esență, condamnatul reiterează argumentele invocate în apel și solicită

casarea hotărârilor instanțelor inferioare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

34. La 13 martie 2026, avocata Olesea Durguz, în interesele condamnatului, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Ea susține că instanțele au stabilit greșit vinovăția condamnatului pentru tentativa de omor, întrucât probele administrate nu confirmă existența intenției de a lipsi partea vătămată de viață. Declarațiile părții vătămate Mihail Barbărasă și ale martorilor acuzării au fost apreciate părtinitor iar declarațiile condamnatului și ale martorilor apărării Vladimir Suciu, Tatiana Haiu, Lilia Berdaga și Vladimir Berdaga au fost ignorate. Argumentele referitoare la circumstanțele în care a avut loc conflictul și legitima apărare nu au fost examinate corespunzător, acțiunile acestuia fiind determinate de necesitatea apărării sale. Dreptul la apărare a fost afectat deoarece cauza a fost examinată în apel în lipsa sa, fără posibilitatea reală de a participa la proces.

35. La 12 august 2026, Curtea Supremă de Justiție a solicitat depunerea referinței la cererile de recurs. Părțile au fost invitate să răspundă la următoarele întrebări:

- i. Instanțele inferioare au stabilit faptele care au avut loc la 16 septembrie 2021? Acest exercițiu este rezultatul unor aprecieri arbitrare sau vădit nerezonabile a probelor? Apărarea contestă faptele deja stabilite?
- ii. Decizia oferă răspuns la afirmația apărării că Ion Haiu ar fi acționat în condițiile legitimei apărări? Aceste argumente sunt arbitrare sau vădit nerezonabile?
- iii. Sentința și decizia conțin argumente care să elucideze forma vinovăției cu care a acționat Ion Haiu. Aceste argumente sunt arbitrare sau vădit nerezonabile? Forma vinovăției reținută de fiecare din instanțe permite încadrarea faptelor conform art. 27, 145 alin. (1) Cod penal?
- iv. Sentința și decizia conțin analiza probelor acuzării și a martorilor Vladimir Suciu, Tatiana Haiu, Lilia Berdaga și Vladimir Berdaga? Analiza și concluziile făcute în baza ei sunt arbitrare sau vădit nerezonabile?

36. La 26 august 2026, Procurorul Secției reprezentare a învinuirii în Curtea Supremă de Justiție a Procuraturii Generale, Cătălin Scutelnic, a depus referință în care pledează pentru inadmisibilitatea recursurilor declarate. Acuzarea susține că instanțele au stabilit corect circumstanțele cauzei și au apreciat corespunzător probele administrate. Această apreciere nu este arbitrară sau vădit nerezonabilă. Concluziile instanțelor privind lipsa legitimei apărări și intenția lui Ion Haiu de a suprima viața părții vătămate sunt întemeiate. Partea vătămată, Mihail Barbărasă, și avocata Olesea Durguz, în interesele

condamnatului, nu au depus referințe, chiar dacă în adresa lor au fost transmise asemenea solicitări.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

37. Art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede următoarele:

„(1) Recursul este admis dacă:

1) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

...

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor ;

38. La momentul comiterii infracțiunii, art. 145 alin. (1) Cod penal prevedea următoarele:

„(1) Omorul unei persoane

se pedepsește cu închisoare de la 10 la 15 ani.”

39. Articolul 27 Cod penal prevede că:

„Se consideră tentativă de infracțiune acțiunea sau inacțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.”

40. Articolul 36 alin. (2) Cod penal prevede următoarele:

„(2) Este în stare de legitimă apărare persoana care săvârșește fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, a altei persoane sau împotriva unui interes public și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul public.”

41. Conform art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală:

„(5) Neprezentarea părților legal citate în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

42. Decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată la 13 ianuarie 2026. Recursurile au fost declarate pe 09 și 13 martie 2026. Având în vedere termenul pentru depunerea recursului de două luni, recursurile au fost înaintate în termen.

43. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

44. Recursurile declarate de condamnat și apărătorul acestuia sunt întemeiate pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Întrucât argumentele invocate sunt similare și urmăresc aceeași finalitate procesuală, acestea vor fi examinate concomitent. În esență, ei susțin câteva aspecte: că instanțele au apreciat vădit nerezonabil probele atunci când au reținut intenția de a suprima viața victimei, că a fost înlăturată nejustificat teza legitimei apărări și legalitatea examinării cauzei în lipsa condamnatului. Având în vedere motivele din recursuri, acestea vor fi examinate prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 1), 6) Cod de procedură penală.

Art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

45. Completul notează, în primul rând, că examinarea apelului în lipsa inculpatului nu este temei de recurs, însă acest aspect poate fi examinat prin prisma 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală sub aspectul respectării jurisprudenței Curții Supreme de Justiție cu privire la echitatea procesului. Deși prezența inculpatului este, în principiu, importantă, legislația procesual penală permite examinarea cauzei și în lipsa acestuia dacă sunt respectate garanțiile procedurale (încheierea nr. [1ra-1763/2023](#), § 12).

46. Instanța reține că, pe parcursul întregului proces penal, Ion Haiu a beneficiat de asistență juridică garantată de stat, avocații desemnați participând la ședințele instanței de apel (f.d. 189, 195, vol. I). La ședința de judecată din 20 mai 2025 (f.d. 186, vol. I), condamnatul nu s-a prezentat, deși avizul de recepție a fost semnat de acesta, fapt ce confirmă că a fost informat despre data, ora și locul examinării apelului (f.d. 185, vol. I). La fel, el nu s-a prezentat la următoarele două ședințe din instanța de apel (f.d. 196-199, vol. I). Deși prezența condamnatului prezintă importanță, legislația permite examinarea cauzei și în lipsa acestuia, cu condiția respectării procedurilor legale de citare. Ion Haiu nu s-a prezentat la ședință și nu a invocat nicio împrejurare care să justifice imposibilitatea participării sale. Apărătorul condamnatului a consimțit la examinarea cauzei în lipsa acestuia (f.d. 197, vol. I). Cu toate acestea, în recurs, același apărător invocă examinarea apelului în lipsa condamnatului, fără a justifica această critică. Prin urmare, în aceste circumstanțe, examinarea cauzei în lipsa condamnatului putea fi considerată compatibilă cu renunțarea tacită și neechivocă la exercitarea personală a dreptului de participare la judecarea apelului (a se vedea hotărârea CtEDO [Hermi v Italia](#), 2006, §§ 73-103). În recurs nu au fost invocate motive suficiente pentru care condamnatul nu s-a prezentat la ședință și nici nu s-a argumentat imposibilitatea participării acestuia. În aceste condiții, examinarea apelului în lipsa condamnatului nu poate fi calificată drept o încălcare a dreptului la un proces echitabil sau a dreptului la apărare. Recurenții nu au precizat în ce ar consta eroarea instanței de apel prin examinarea cauzei în lipsa inculpatului. Prin urmare, sub acest aspect, recursurile sunt vădit neîntemeiate.

Art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

47. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de pct. 6) în decizia nr. [1ra-1085/2024](#), §§ 37-42 și în încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 38. Dezacordul cu motivarea instanței de apel nu este temei de recurs. Pentru a admite un recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul urmează să probeze că decizia instanței de apel este „arbitrară”, sau se „bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 42). În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a explicat că este posibil ca o hotărâre judecătorească să fie în același timp „arbitrară”, cât și „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Totuși, fiecare din cele două sintagme urmează a fi examinate separat (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 43). Suntem în prezența unei hotărâri judecătorești arbitrară sau vădit nerezonabilă atunci când instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite vreodată, inclusiv când hotărârea judecătorească nu are nicio bază legală și nu stabilește nici o legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii (încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 39). Îi revine recurentului obligația să convingă instanța de recurs că aceste elemente sunt întrunite.

48. Recurenții susțin că instanțele au apreciat vădit nerezonabil probele atunci când au reținut intenția condamnatului de a lipsi partea vătămată de viață și au respins neîntemeiat teza legitimei apărări. Acest argument nu poate fi reținut. Sentința și decizia explică rațional care sunt probele care demonstrează existența faptelor și comiterea lor cu vinovăție de către Ion Haiu (vezi para. 29 și 32). Instanțele au arătat că declarațiile părții vătămate Mihail Barbărasă coroborează cu declarațiile martorilor Gheorghe Barbărasă și Anatolie Moroz. Această concluzie nu este vădit nerezonabilă. Haiu i-a comunicat atît lui Gheorghe Barbărasă cît și lui Anatolie Moroz că a avut o ceartă cu Mihail Barbărasă și că în cadrul ei a utilizat un cuțit cu care l-a „zgâriat”. La prima audiere din 16 septembrie 2021 (para. 10) Mihail Barbărasă a indicat la fel despre existența conflictului determinat de refuzul lui de a mai lucra la căratul lemnului (vezi para. 10), amenințarea sa că va fi tăiat cu cuțitul de către Haiu și lovirea lui cu un cuțit, în regiunea inimii după aceasta. După audieri, partea vătămată s-a împăcat cu inculpatul. La confruntarea din 24 septembrie 2021, pentru susținerea versiunii invocate de învinuit, atît Haiu cît și Barbărasă, au afirmat că în încăperea era întuneric. Aceste afirmații contravin celor stabilite în momentul cercetării la fața locului. Procesul-verbal și planșa fotografică atestă că la momentul cercetării, încăperea era iluminată natural. Prin urmare, reținerea declarațiilor date de Mihail Barbărasă la etapa urmăririi penale, în detrimentul celor din cadrul confruntării din 24 septembrie 2021 (vezi para. 12) și din ședința de judecată (para. 21) nu poate fi considerată vădit nerezonabilă.

49. Decizia și sentința arată motivul din care argumentul apărării referitor la confuzia inculpatului determinată de întunericul din cameră și percepția luării

unei furculițe nu poate fi reținut. Instanța de fond a explicat că însăși inculpatul a recunoscut că imediat ce s-a trezit, a observat că cele 500 ml de alcool care rămăseseră în sticla de rachiu de pe masă nu mai erau, iar sticla era goală. Împreună cu celelalte probe, împrejurarea invocată, a putut fi luată în calcul de instanța de fond, la verificarea credibilității afirmației inculpatului că, din cauza întinericului, nu ar fi identificat nici obiectul luat de pe masă, nici persoana împotriva căreia l-a folosit. În acest context, concluzia instanțelor inferioare nu poate fi considerată vădit nerezonabilă.

50. Instanțele au respins versiunea privind aplicarea loviturii de cuțit în apărare. Ele au explicat că afirmația referitoare la existența unui atac asupra inculpatului este declarativă. Probele cauzei nu demonstrează existența unui atac din partea lui Mihail Barbărasă în raport cu Ion Haiu. Acest argument nu este irațional. Ion Haiu a afirmat că a fost lovit de minim șase ori cu pumnul și cu o cratiță în cap de către victimă. Raportul de expertiză în privința sa nu confirmă această versiune. La fel, procesul verbal de cercetare la fața locului nu atestă nici cratița pretins folosită de victimă în timpul atacului și nici farfuria pe care inițial Haiu afirma că ar fi folosit-o pentru a se apăra (vezi para. 20). În aceste condiții, respingerea versiunii legitimei apărări nu poate fi apreciată ca una vădit nerezonabilă.

51. Instanța de fond a reținut că probele cauzei relevă că Haiu a acționat cu intenție și cu scopul de a-i provoca moartea victimei Mihail Barbărasă (para. 29). El i-a provocat o plagă înțepat-tăiată a țesuturilor moi a toracelui la nivelul sternului, fără penetrare. S-a reținut că aplicarea unei lovituri cu cuțitul în regiunea toracelui, adică într-o zonă vitală, relevă elementul volitiv și intelectual. Aceste argumente nu sunt iraționale. Fotografiiile făcute victimei de Anatolie Moroz în momentul depistării ei (vezi para. 13 și 18) reflectă starea generală a victimei, aspectul exterior al rănii și volumul mare de sânge scurs din ea. Acestea concordă cu celelalte probe din dosar și denotă că aplicarea de către Ion Haiu a unei lovituri cu cuțitul într-o zonă vitală a determinat o sîngerare abundentă. Aceste informații coroborează și cu o parte din declarațiile inculpatului, dar și cu probele materiale (procesul verbal de cercetare la fața locului, corpurile delictive și rapoartele de expertiză medico-legală).

52. Tentativa de omor poate fi reținută doar atunci când se constată că făptuitorul a acționat cu intenție directă. La intenția directă elementul intelectual presupune înțelegerea de către făptuitor a caracterului ilegal al acțiunilor și al rezultatului prejudiciabil. Elementul volitiv presupune că făptuitorul își dorește realizarea acțiunii ilicite și survenirea rezultatului prejudiciabil. Ion Haiu i-a aplicat lui Mihail Barbărasă o lovitură în piept, în regiunea osului stern, cu un cuțit care are lungimea lamei de 18 și lățimea de 3 cm (para. 9). În zona respectivă se află organe vitale. Instanțele au apreciat că o asemenea conduită denotă persistența tentativei de omor (para. 29). Aceste concluzii nu sunt iraționale. Intenția directă nu rezultă automat din simplul fapt al folosirii unui cuțit și al localizării loviturii într-o zonă vitală, ea se deduce din ansamblul

circumstanțelor faptei. La caz, instanțele au avut în vedere, pe lângă obiectul folosit și zona vizată, circumstanțele conflictului, amenințarea cu folosirea cuțitului care, potrivit declarației inițiale a victimei, a precedat lovitura, precum și celelalte probe administrate. Lovitura a fost orientată de la mică distanță spre zona toracelui părții vătămate. Obiectul folosit, zona aplicării loviturii și natura leziunii cauzate denotă că înjunghierea a fost una voită. Producerea unui rezultat mai puțin grav s-a datorat circumstanțelor concrete ale loviturii și nu lipsei scopului de a provoca moartea. Faptul că cuțitul nu a penetrat cavitatea toracică, iar plaga a fost calificată drept vătămare corporală ușoară nu exclude existența tentativei de omor. După aplicarea loviturii, Ion Haiu nu a solicitat personal intervenția medicală, însă s-a deplasat la Gheorghe Barbărasă și i-a comunicat despre incident și despre locul unde se afla victima. Această conduită ulterioară urmează a fi apreciată împreună cu celelalte circumstanțe ale cauzei și nu este, prin ea însăși, determinantă pentru stabilirea formei intenției. Ajutorul medical a fost solicitat de martorul Anatolie Moroz. Divergențele invocate de recurenți în declarațiile părții vătămate cu privire la circumstanțele premergătoare conflictului nu afectează faptul esențial stabilit în cauză – aplicarea loviturii cu cuțitul. Acest fapt rezultă din declarațiile parțiale ale condamnatului, declarațiile părții vătămate, ale martorilor Gheorghe Barbărasă și Anatolie Moroz, precum și din raportul de expertiză medico-legală și probele materiale administrate.

53. Completul reține că instanța de apel a greșit atunci când a indicat că inculpatul a comis tentativa de infracțiune de omor și a admis intenționat survenirea consecințelor (vezi para. 32). Admiterea posibilității survenirii rezultatului prejudiciabil este o caracteristică a elementului volitiv al intenției indirecte nu al celei directe. Totuși, la caz, atât instanța de fond cât și cea de apel au reținut că inculpatul a acționat în scopul provocării morții părții vătămate (vezi para. 29, 32). Existența unui scop este mereu o caracteristică a intenției directe. Prin urmare, eroarea constatată nu este una esențială, iar recursurile sunt vădit neîntemeiate.

54. Din considerentele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, în numele legii,

COMPLETUL, CU MAJORITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibile recursurile condamnatului Ion Haiu și avocatului Olesea Durguz împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 13 ianuarie 2026.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Sergiu Stratan

Digitally signed by Negru Alexandru
Date: 2026.10.02 16:30:28 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

MOLDOVA EUROPEANĂ

 Alexandru Negru

OPINIE SEPARATĂ

la încheierea Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2026 în cauza penală privind învinuirea lui Ion Haiu (Dosarul nr. 1ra-461/2026)

1. Nu împărtășesc concluzia majorității potrivit căreia recursurile declarate de condamnatul Ion Haiu și avocata Olesea Durguz sunt vădit neîntemeiate. Consider că recursurile urmau să fie admise, decizia Curții de Apel Centru casată, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel. Dezacordul meu privește motivarea formei vinovăției necesare tentativei de omor și explicarea cauzelor neproducerii rezultatului urmărit. El nu presupune constatarea nevinovăției condamnatului ori a existenței legitimei apărări.

2. Tentativa de omor presupune existența intenției directe de a provoca moartea victimei. Instanța trebuie să stabilească și să explice de ce făptuitorul a urmărit acest rezultat. Folosirea unui obiect periculos și aplicarea unei lovituri într-o regiune vitală sunt împrejurări relevante, însă trebuie evaluate în ansamblul circumstanțelor cauzei. Intenția de a aplica lovitura nu se confundă cu intenția de a provoca moartea.

3. Lipsa intenției de omor a constituit un argument central al apărării atât în apel, cât și în recurs. Instanța de apel a reținut că Ion Haiu a acționat în scopul lipirii victimei de viață. Totodată, în motivarea formei vinovăției, a conchis că inculpatul „a prevăzut și a admis intenționat aceste consecințe”. Acceptarea producerii rezultatului caracterizează intenția indirectă, în timp ce urmărirea acestuia caracterizează intenția directă. Or, în cazul tentativei de omor, delimitarea dintre cele două forme ale intenției nu reprezintă o chestiune terminologică, ci una care privește existența însăși a infracțiunii reținute. Contradicția privește, așadar, un element necesar încadrării faptei ca tentativă de omor.

4. Majoritatea recunoaște această eroare, dar o consideră neesențială deoarece instanțele inferioare au utilizat și formula „în scopul lipirii de viață”. O formulare juridică inexactă nu impune, prin ea însăși, casarea hotărârii. Caracterul ei neesențial trebuie însă să rezulte dintr-un raționament care demonstrează că instanța a stabilit urmărirea rezultatului letal. Simpla reluare a formulei referitoare la scop nu explică de ce descrierea atitudinii inculpatului prin acceptarea consecințelor reprezintă doar o eroare de exprimare.

5. Instanța de recurs poate verifica dacă motivarea apelului, examinată în ansamblu, înlătură această contradicție. Totuși, explicația trebuie să se sprijine pe constatările și raționamentul hotărârii controlate. Ea nu poate suplini o analiză determinantă asupra intenției directe care lipsește din motivarea

instanței de apel, mai ales atunci când existența acestei forme a vinovăției constituie chiar problema contestată de apărare. Verificarea în recurs trebuie să distingă între explicarea caracterului neesențial al unei formulări greșite și suplinirea analizei prin care instanța de apel trebuia să stabilească intenția directă.

6. Majoritatea invocă obiectul folosit, zona loviturii, conflictul și amenințarea relatată în declarația inițială a victimei, potrivit căreia inculpatul o va tăia dacă refuză să continue lucrul. Aceste împrejurări sunt relevante pentru analiza laturii subiective. Totuși, instanța de apel nu a explicat în mod coerent de ce ele justifică reținerea intenției directe, în condițiile în care a descris atitudinea inculpatului față de rezultat prin acceptarea consecințelor.

7. Potrivit raportului de expertiză medico-legală, victima a suferit o plagă înțepat-tăiată a țesuturilor moi ale toracelui, fără penetrarea cavității toracice, calificată drept vătămare corporală ușoară. A fost aplicată o singură lovitură. Aceste împrejurări nu exclud tentativa de omor, însă necesitau examinarea lor în raport cu rezultatul urmărit și cauzele neproduserii acestuia. Majoritatea afirmă că rezultatul mai puțin grav s-a datorat „circumstanțelor concrete ale loviturii”, fără a identifica suficient aceste împrejurări și constatările instanțelor inferioare pe care se întemeiază explicația

8. Problema nu constă în faptul că natura leziunii sau aplicarea unei singure lovituri ar exclude tentativa de omor, ci în lipsa unei explicații concrete privind neproducerea rezultatului din cauze independente de voința inculpatului. Examinată împreună cu motivarea contradictorie a intenției, această deficiență privește fundamentarea încadrării juridice și împiedică, în opinia mea, calificarea recursurilor drept vădit neîntemeiate.

10. În decizia nr. [1ra-566/2023](#) din 03 iulie 2025, §§42-43, Curtea Supremă de Justiție a reținut că intenția trebuie dedusă din ansamblul conduitei și al probelor. Cauza respectivă prezenta împrejurări distincte, inclusiv lipsa tensiunilor majore și declarații privind caracterul de glumă al gestului. Prin urmare, ea nu impune aceeași soluție în prezenta cauză. Relevanța sa constă în necesitatea examinării coroborate a modalității loviturii, naturii leziunii, contextului incidentului și conduitei ulterioare. În această analiză trebuia apreciat și faptul că inculpatul s-a deplasat la fratele victimei și l-a informat despre incident și locul unde aceasta se afla, fără a atribui acestei împrejurări, privite izolat, o semnificație decisivă.

11. Standardul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală este exigent. Nu orice eroare de exprimare sau insuficiență de motivare justifică intervenția instanței de recurs. În încheierea [nr. 1ra-1251/2024](#), § 39, Curtea Supremă de Justiție a explicat că arbitrariul presupune o eroare de drept ori de

fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o sau lipsa legăturii dintre faptele cauzei, legea aplicabilă și soluție. În prezenta cauză, critica privește tocmai fundamentarea acestei legături: instanța de apel descrie acceptarea rezultatului, dar menține o încadrare juridică ce presupune urmărirea lui.

12. În opinia mea, contradicția privind forma intenției nu este înlăturată printr-un raționament coerent al instanței de apel. Ea privește un element determinant al încadrării juridice și răspunsul la un motiv esențial al apărării. Examinată împreună cu lipsa identificării concrete a cauzelor independente de voința făptuitorului care au împiedicat producerea rezultatului, această contradicție relevă deficiențe suficient de serioase pentru a exclude concluzia că recursurile sunt vădit neîntemeiate.

Judecător

Stella Bleșceaga